

_____ dnia 27 stycznia 2014 roku

Sygn. akt OSD 75/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych _____

z dnia 27 stycznia 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Robert Staszewski
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka – Dziewurska (sprawozdawca)
r. pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Krzysztof Sobolewski

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

W sprawie skargi złożonej przez _____ z/s _____ na radcę prawnego _____

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ z dnia 07 listopada 2013 r., o umorzeniu dochodzenia, sygn. akt _____
- II. kosztami postępowania w kwocie 539,90 zł (*pięćset trzydzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt groszy*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych _____

Robert Staszewski *Anna Michnicka - Dziewurska*

OSD 75 / 13

Uzasadnienie.

W dniu 21 sierpnia 2013 r. [REDAKTOWANE] z siedzibą [REDAKTOWANE] złożył skargę na działalność radcy prawnego [REDAKTOWANE] naruszającą zasady etyki zawodowej.

W uzasadnieniu skargi podano, że radca prawny [REDAKTOWANE] na podstawie zawartej umowy zlecenia świadczył usługi prawne na rzecz skarżącego. Wykonując swoje obowiązki związane z prowadzonym procesem pomiędzy skarżącym a firmą [REDAKTOWANE] W następstwie braku staranności oraz dopuszczenia się licznych zaniechań w trakcie prowadzonego postępowania przed sądami, doprowadził do pozbawienia strony skarżącej możliwości obrony własnego interesu. W szczególności dopuścił do przedawnienia roszczenia.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] Postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r sygn. akt [REDAKTOWANE] umorzył dochodzenie w sprawie.

W uzasadnieniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego podał, iż z zebranego materiału dowodowego wynika, że twierdzenia skarżącego dotyczące zaniechań w obsłudze prawnej przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] zostały uprawdopodobnione. Jak bowiem wynikało z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANE] z dnia 11.V.2012 r sygn. akt [REDAKTOWANE] oddalającym apelację skarżącego, wszystkie zarzuty w odniesieniu do nakazu zapłaty wydanego przeciw skarżącej zgłaszane przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] były sprekludowane.

Pomimo podzielenia przez z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego stanowiska skarżącego o nagannym zachowaniu radcy prawnego należało mieć na uwadze stosowne przepisy art. 70 ust.1 ustawy o radcach prawnych dotyczące możliwości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego po upływie terminu wskazanego w tymże przepisie tj. po upływie trzech lat od chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego ustalił, że przewinienia dyscyplinarne nastąpiły przed dniem 20 sierpnia 2013 r / data stempla pocztowego o złożeniu skargi / bowiem zarzuty od nakazu zapłaty zostały złożone przez radcę prawnego w dniu 2 marca 2010 r .nastąpiło przedawnienie wobec czego należało umorzyć postępowanie.

W dniu 9 grudnia strona skarżąca złożyła zażalenie na Postanowienie z – cy Rzecznika Dyscyplinarnego wnosząc o jego uchylenie i zarzuciła, niewłaściwe zastosowanie art. 70 ust. 1 u.r.p. oraz brak zastosowania art. 70 ust. 3 u.r.p.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, iż z – ca Rzecznika Dyscyplinarnego błędnie przyjął, iż początkiem terminu przedawnienia z art. 70 u.r.p. było złożenie przez radcę prawnego zarzutów od nakazu zapłaty a nie, zdaniem skarżącego – data wydania wyroku przez Sąd Okręgowy [REDAKTOWANE], bowiem dopiero w orzeczeniu z dnia 30 maja 2012 r oddalono powództwo skarżącego i ta data winna przesądzać o początku terminu przedawnienia. Nadto podniesiono, iż skoro do postępowania dyscyplinarnego radców prawnych stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego, to w niniejszej sprawie należało rozważyć czy czyn radcy prawnego nie jest przewinieniem skutkowym co zmieniloby datę początku przedawnienia.

Skarżący dodatkowo zarzucił, iż nastąpiła przerwa w biegu przedawnienia, bowiem nowi pełnomocnicy skarżącego prawdopodobnie we wrześniu 2012 r zawiadomili Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTOWANE] o przyjęciu pełnomocnictwa i podali w jakiej sprawie i wtedy winno być wszczęte postępowanie dyscyplinarne.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje :

Zarzuty strony skarżącej w świetle ustaleń poczynionych przez zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nie zasługują na uwzględnienie z następujących przyczyn :

Zgodnie z treścią art. 70 ust. 1 u.r.p. nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego upłynęły trzy lata .

W niniejszym postępowaniu zatem istotna była data popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z – ca Rzecznika Dyscyplinarnego w sposób prawidłowy ustalił datę przewinienia dyscyplinarnego radcy prawnego [REDAKTOR]. Jak wynika bowiem z daty złożenia zarzutów od nakazu zapłaty przez tegoż radcę , początkiem biegu przedawnienia był dzień 3 marca 2010 r .

Te bowiem zarzuty nie spełniały wszelkich wymogów formalnych i nie pozwoliły sądowi wyższej instancji na rozpatrzenie ich zasadności ze względu na ich prekluzję. Okoliczność tą wyraźnie podkreślono w uzasadnieniu orzeczenia sądu apelacyjnego.

Wskazano przy tym , iż odpowiedzialność za powyższe poniósł pełnomocnik procesowy tj. radca prawny [REDAKTOR].

Jednakże wbrew zarzutom skarżącego data wyroku nie może być uznana za początkowa datę przewinienia dyscyplinarnego ,bowiem ustawodawca początek biegu przedawnienia wiąże z datą popełnienia czynu . W tym wypadku zaniechanie i błędne prowadzenie obrony interesów skarżącego wiązało się z datą złożenia zarzutów.

Podnieść w tym miejscu należy , że Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stosuje odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego ale jedynie w wypadkach, gdy w ustawie o radcach prawnych brak jest stosownego przepisu. W niniejszej sprawie odpowiedzialność dyscyplinarna oraz terminy przedawnienia przewinienia dyscyplinarnego są regulowane w stosownych przepisach / art. 70 u.r.p./ , wobec czego zarzut podniesiony w tym zakresie przez skarżącego nie może być uwzględniony.

Nie może być również uwzględniony zarzut , iż nastąpiła przerwa przedawnienia poprzez zgłoszenie przez dwóch radców prawnych przyjęcia pełnomocnictwa od skarżącego. Ustawa o radcach prawnych wyraźnie ustala, że każda czynność podjęta przez rzecznika powoduje przerwę w biegu przedawnienia. W niniejszej sprawie brak jest jakiegokolwiek czynności wskazującej na podjęcie działań przez rzecznika dyscyplinarnego – a jest to związane z brakiem wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przez pokrzywdzonego. Wniosek taki wpłynął już po upływie trzech lat od stwierdzenia braku staranności w działaniu radcy prawnego .

W takiej sytuacji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w całości zgodził się ze stanowiskiem zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i uznając brak podstaw do przychylenia się do zarzutów skarżącego utrzymał w mocy Postanowienie zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOR] z dnia 7 listopada 2013 r sygn. akt RD 96/13 o umorzeniu dochodzenia.

Postanowienie niniejsze jest prawomocne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.

